

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

negabat, ac paulo post iterū, qui a stabāt, dicebant Petro: Vere ex illis es, nam & Galilæus es, & loquela tua cōuenit. At ille coepit execrari ac deierare, nō noui hoīem istū de quo dicitis. Et iterum gallus cecinit. Recordatusq; est Petrus verbi quod dixerat illi Iesus: Priusq; gallus cecinerit bis, abnegabis me ter, coepitq; flere.

¶ CAPVT. XV.

T cōfestim diluculo concilio inuito summi sacerdotes cum senioribus & scribis ac toto cōfessu vinctum Iesum abduxerunt, tradideruntq; Pilato. Et interrogauit eū Pilatus: Tu es ille rex Iudæorū? At ille respondēs, dixit illis: Tu dicis. Et accusabāt eū summi sacerdotes de multis. Pilat⁹ autē rursus interrogauit illū, dicens: Non respondes quicquā? ecce q̄ multa aduersus te testant̄? Iesus autē deinde nihil respondit, adeo ut admiraret̄ Pilatus. Cæterū in festo dimittebat illis vnū vinctū: quēcunq; postulassent. Erat autē q̄ dicebāt Barabbas, q̄ cū seditionis auctorib⁹ fuerat vinctus, q̄ per seditionē cædē patrauerant. Et cū acclamasset turba, coepit flagitare, ut faceret quēadmodū semper fecerat ipsis. Pilat⁹ autē respōdit eis, dicens: Vultis dimittā vobis regē illū Iudæorū? Sciebat em̄ qd̄ ppter inuidiā tradidissent illū summi sacerdotes. Sūmi vero sacerdotes cōcitauerūt turbā, ut potius Barabbā dimitteret ipsis. Pilat⁹ autē respōdens rursū, ait illis: Quid igit̄ vultis faciā ei, quē dicitis regē Iudæorum? At illi rursū clamauerūt: Crucifige istū. Pilat⁹ autē dicebat illis: Quid em̄ mali fecit? At illi vehementius clamauerūt: Crucifige eū. Pilatus vero volens turbæ facere satis, dimisit illis Barabbam, & tradidit

.LVI . . . SECUNDVM. AM
Iesum flagellatū, vt crucifigereēt. Milites autē abduxerunt eū intro
in atriuū, qđ est prætoriū, & cōuocant totā cohortē, & induunt illū
purpura, & circūponūt ei cōtextam spinis caronā, & cōeperunt
salutare illū: Aue rex Iudæorū, & verberabāt illius caput arundi-
ne, & inspuebāt in illū, & positis genibus adorabant illū. Et cum
illulissent ei, exuerunt eū purpura, & induerūt illū vestibus pro-
prijs, & educūt eū, vt crucifigerent eū. Et coegerunt prætereunte
quēdā Simonē Cyrenensem, qđ veniebat ex agro, patrē Alexan-
dri & Rufi, vt tolleret crucē ei⁹: Et ducūt eū in Golgotha locum,
qđ est, si interpretaris, caluarie locus, & dederūt illi bibere myr-
rhatū vinū, sed ille nō sumpsit. Cūq; crucifixissent eū, partiti sunt
vestimenta ei⁹, mittentes sortē sup̄ illa, quis qđ tolleret. Erat autē
hora tertia, & crucifixerūt eū. Et erat inscriptio causę illi⁹ scripta
Rex Iudeorū. Et cū eo crucifigūt duos latrones: vnum a dextris,
& alterū a sinistris eius. Et impleta est scriptura, quę dicit: Et eū
iniquis deputat⁹ est, & qđ p̄teribāt, cōuiciabant illi: mouētes capita
sua, ac dicētes: Vē qđ demoliris tēplū, & i trib⁹ dieb⁹ extruis, serua
te ipsū & descēde de cruce. Sicut & sūmi sacerdotes illudētes inter
se se cū scribis, dicebāt: Alios seruauit se ipsū seruare nō pōt. Chri-
stus ille rex Israel descēdat nūc de cruce, vt videam⁹ & credamus.
Et qđ crucifixi fuerant cū illo, p̄bra iaciebant in eū. Cū vero facta
esset hora sexta, tenebrę ortę sunt super totā terrā, vsq; ad horā
nonam. Et hora nona clamauit Iesus voce magna, dicens: Eloi,
eloi, lama sabachthani, qđ est, si quis interpret, deus me⁹, de⁹ me⁹,
cur me deseruisti: & quidā astantiū cum audissent, dicebāt: Ecce

MARCVM. FO. XVII.

Helia vocat. Accurrit autē qdā, & impleta spōgia aceto, imposi-
 raq; harundini, porrexit illi potū, dicens: Sinite, videam⁹ an ven-
 turus sit Helias, ad deponendū eū. Iesus autē emissā voce magna,
 expirauit. Et velū tēpli scissum est in duas partes, a summo vsq;
 ad imū. Cū vidisset autē Centurio, qui affabat ex aduerso illi, qd̄
 sic emissō clamore expirasset, dixit: Vere homo hic fili⁹ erat dei.
 Erāt autē & mulieres e longinquo spectantes, inter quas erat Ma-
 ria Magdalene, & Maria Iacobi parui, & Iose mater, & Salome,
 quæ etiā cū esset in Galilæa, secutæ fuerāt illū, & ministrauerant
 ei, aliæq; cōplures quæ simul ascēderāt cū eo Hierosolymā. Et cū
 iā venisset vespera, qm̄ erat parasceue, quæ præcedit sabbatū, ve-
 nit Ioseph ortus ex ciuitate Arimathæa, honestus senator, qui &
 ipse erat exspectās regnū dei, & sumpta audacia, ingressus est ad
 Pilatū, & petijt (ab eo) corpus Iesu. Pilat⁹ autē admirat⁹ est, si iam
 mortuus esset, & accersito ad se Centurione, interrogauit illū, an
 iā dudū mortuus fuisset. Et re cognita ex ceturione, donauit cor-
 pus ip̄i Ioseph. Et is mercat⁹ sindonē, depositū eū inuoluit sindo-
 ni, deposuitq; in monumēto, qd̄ erat excisum e petra. Et aduoluit
 lapidē ad ostiū monumenti. At Maria Magdalene & Maria Iose
 spectabant vbi poneretur. ¶ CAPVT. XVI.

T cū præterisset sabbatū. Maria Magdalene, & Ma-
 e ria Iacobi, & Salome emēnt aromata, vt venirēt & vn-
 gerēt eū. Et sumō diluculo diei primi sabbatorū, veni-
 unt ad monumentū, exorto sole. dicebātq; inter sese: Quis reuol-
 uet nobis lapidē ab ostio monumēti? Et cū respexissent, vidēt la-
 M.